

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/81/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898339
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného F. F. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. novembra 2016 v Bratislave dovolanie obvineného F. F. podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Branislava Šubu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. septembra 2013, sp. zn. 3To/71/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného F. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13. marca 2013 sp. zn. 5 T 164/2012 bol obvinený F. F. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 22.02.2012 v čase asi o 24:00 hod. v Bratislave na Znievskej ulici pred zadným chodom do bytového domu č. XX, napadol poškodenú U. N., a to takým spôsobom, že ako sa vracala domov, tak túto prenasledoval niekoľko metrov a keď stála poškodená pred zadným vchodom do bytového domu, tak ju oslovil a následne po krátkom dialógu a v rámci spoločného zápasu, kedy sa podarilo poškodenej obvineného uhryznúť do prstu na ruke a vďaka tomu sa poškodenej podarilo vyšmyknúť, po ktorom zápase jej obvinený zobral zo zeme mobilný telefón značky HTC Wildfire SA 510e, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 200,-€, keď bola poškodená od neho ďalej a začala na neho naliehať aby odišiel, obvinený jej povedal, že odíde, ak mu dá 10,-€, na čo poškodená vybrala z peňaženky bankovku v hodnote 10,-€ a túto hodila na zem smerom k obvinenému, ktorý si bankovku zobral, pýtal od nej ďalších 10,-€ za ktoré jej vráti mobilný telefón. Z terasy bytového domu zakričal na obvineného svedok S.A., aby poškodenej vrátil telefón a že zavolať políciu, na čo obvinený z miesta činu ušiel aj s telefónom smerom na Budatínsku ulicu, čím spôsobil poškodenej U. N., nar. XX.XX.XXXX, škodu v sume 210,-€, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.02.2012 sp. zn. 0T 41/12, právoplatný dňa 15.02.2012, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ho súd zaviazal uhradiť poškodenej U. N.kodu vo výške 10,-€.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal prokurátor odvolanie v neprospech obvineného do viny i trestu do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 366), ktoré odôvodnil osobitným podaním došlým na súd prvého stupňa 28. mája 2013.

V dôvodoch svojho odvolania (č.l. 380-383) uviedol, že s rozhodnutím súdu a jeho odôvodnením sa nemôže stotožniť. Súd síce vykonal všetky potrebné dôkazy, ale tieto nesprávne vyhodnotil a následný útok obvineného nesprávne právne posúdil, čoho výsledkom bolo upravenie skutkovej vety oproti obžalobe, ako aj zmena pôvodnej kvalifikácie. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť, uznať obvineného za vinného na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, právne posúdiť podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. a uložiť mu trest odňatia slobody 25 (dvadsaťpäť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 10. septembra 2013 rozsudkom sp. zn. 3To/71/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a uznal obvineného za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 22.02.2012 v čase asi o 24.00 hod. v Bratislave na Znievskej ulici pred zadným vchodom do bytového domu č.XX, prepadol poškodenú U. N., a to takým spôsobom, že ako sa vracala domov, tak túto prenasledoval niekoľko metrov a keď stála poškodená pred zadným vchodom do obytného domu, tak ju oslovil a následne po krátkom dialógu, využívajúc situáciu, keď poškodenej zazvonil mobilný telefón, hodil jej na hlavu handru (tričko zn. UMBRO) a zaútočil na ňu, pri spoločnom zápase poškodenej vytrhol z ruky mobilný telefón zn. HTC Wildfire SA 510e, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote 200,-€, pri tomto zápase sa však podarilo poškodenej obvineného uhryznúť do prstu na ruke a vďaka tomu sa obvinenému vyšmyknúť, keď bola poškodená od obvineného ďalej, tak na tohto začala naliehať, aby odišiel, načo obvinený tejto povedal, že odíde, ak mu dá 10,-€, načo poškodená vybrala z vaku peňaženky bankovku v hodnote 10,-€, túto zo strachu pred tým, že bude obvinený pokračovať v útoku hodila na zem smerom k obvinenému, ten si bankovku zobral a spýtal sa poškodenej, či mu nedá ďalších 10,-€ za čo jej vráti mobilný telefón, pričom z terasy bytového domu zakričal na obvineného S.A. so slovami, aby poškodenej vrátil telefón a že už zavolať polícia, načo obvinený z miesta činu ušiel aj s mobilným telefónom poškodenej smerom na Budatínsku ulicu, čím uvedeným konaním spôsobil poškodenej U. N., nar. XX.XX.XXXX, celkovú škodu 210,-€, pričom rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 T 204/00 zo dňa 08.11.2000 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2 To 41/2001 zo dňa 10.04.2001, právoplatného dňom 10.04.2001, bol okrem iného odsúdený aj za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a podľa § 234 ods. 1, § 35 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a pol roka (tri a pol roka), podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny, trest vykonal dňa 06.01.2003, a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4 T 63/2005 z 11.10.2006, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3 To 105/2006 z 09.01.2007, právoplatného dňom 09.01.2007, bol okrem iného odsúdený aj za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a podľa § 188 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia, trest vykonal dňa 27.11.2011.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 10. septembra 2013, kedy vo

veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest od 17. septembra 2013 aj vykonáva.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 22. októbra 2013, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 17. októbra 2013, prokurátor 14. októbra 2013 a rozhodnutie prevzala i poškodená U. N..

Okresný súd Bratislava V dňa 3. novembra 2016 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného F. F., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Branislava Šubu, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 19. augusta 2016 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 467 - 470 v spise nesprávna žurnalizácia č.l. 447 - 450) obhajca uviedol, že dovolanie podáva po porade s obvineným na základe jeho žiadosti, nakoľko podľa názoru obvineného došlo zo strany krajského súdu k porušeniu zákona v jeho neprospech. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. spočíva v tom, že odvolací súd nesprávne právne posúdil skutok, a to napriek tomu, že sám nevykonal žiadne dokazovanie, ktoré by mohlo viesť k inému rozhodnutiu vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku, ako ju ustálil okresný súd.

Podľa názoru obvineného okresný súd vo veci zistil správne skutkový stav, na základe čoho aj upravil skutkovú vetu oproti obžalobe a správne posúdil aj jeho konanie podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Vytýkal krajskému súdu, že v odôvodnení rozsudku sa obmedzil len na konštatovanie, že sa nestotožňuje s úpravou skutku a zmenou právnej kvalifikácie vykonanou okresným súdom, pričom argumenty prokurátora prezentované v dôvodoch odvolania považuje za správne a opodstatnené. Nijakým spôsobom nezdôvodnil, prečo považuje jeho tvrdenia za nevierohodné. Podľa jeho názoru bolo potrebné hodnotiť jeho úmysel a konanie tak, ako to urobil okresný súd aj s poukazom na zásadu „in dubio pro reo“.

V závere svojho dovolania navrhol, aby najvyšší súd postupoval podľa §§ 386 ods. 1, 2, 388 ods. 1 Tr. por. a vyslovil, že bol porušený zákon v jeho neprospech.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určila, k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil okresný prokurátor, ktorý podaním došlým na okresný súd 7. októbra 2016 (č.l. 472-473) navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko námietky obvineného nenapĺňajú uplatnené dovolacie dôvody.

Vyjadrenie prokurátora bolo následne zaslané obvinenému i jeho obhajcovi, ktorí však na uvedené vyjadrenie nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne vymenovaných v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, pričom dovolanie proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 7 Tr. por.).

Obvinený F. F. uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vyššie uvedenou formuláciou dovolacieho dôvodu zákon vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. Poukázaním na uvedený dovolací dôvod preto nemožno namietat' porušenie procesných predpisov. V medziach tohto dovolacieho dôvodu možno namietat', že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci sa o trestný čin nejedná, alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol obvinený uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu však nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené.

Z uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou, a preto nemôže preskúmať a posudzovať postup súdov prvého a druhého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov. Naopak najvyšší súd je povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa, prípadne druhého stupňa a potom v nadväznosti na nimi zistený skutkový stav, môže posudzovať hmotnoprávne posúdenie skutku. Nemôže vychádzať z konštrukcie skutkového stavu, ktorú za správnu považuje obvinený.

V posudzovanej veci uplatnené dovolacie námietky obvineného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a polemizuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. V podstate sa obvinený takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení odvolacieho súdu inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Pokiaľ obvinený namietá, že odvolací súd vo veci nevykonával žiadne dôkazy a napriek tomu rozhodol, k tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že zo strany obvineného ide o nesprávny výklad ustanovení § 322 ods. 3, ods. 4 Tr. por. V jeho prípade je podstatné, že prokurátor podal obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 47 ods. 2 Tr. zák. a proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie v neprospech obvineného. Za danej situácie potom nič nebránilo odvolaciemu súdu vo veci rozhodnúť napadnutým rozsudkom.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený F. F. vo svojom podaní nenaplnil ním uplatnený dovolací dôvod, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.